

Tajemství starých varhan

Císař Karel IV. přikázal vybudovat klášter s kostelem Panny Marie a slovanských patronů. Komplex byl udržován po celá staletí a pojmenován „Na Slovanech“. Je však známější jako Emauzský, nebo lidově jen Emauzy.

Věže před bombardováním Prahy v únoru 1945, dnešní podobu daly kostelu rozsáhlé opravy v 50. letech min. stol.

Mezi prostým lidem se odedávna šeptalo, že v kostele je ukrytý veliký poklad. Pověst vypráví, jak se emauzský poklad opravdu našel. Dva bratři, Toník a Metoděj měli v kostele své povinnosti. Toník byl ministrantem a teprve desetiletý Metudek při mších šlapal na měchy u varhan. Někdy ho varhaník zdržel, to když potřeboval procvičovat různé skladby.

Tak to bylo i toho dne, kdy si unavený a docela naštvaný kluk mohl konečně oddechnout. Na odchodnou vztekale kopl zezadu do skříně varhan, ale hned polekaně ustoupil. Vyschlé dřevo zaskřípalo, kus odpadl a v dutině ležel malý klíč. Varhaník ho odnesl do sakristie. „Podívejte, pane faráři, jaký klíček byl schován ve varhanách. Co asi znamenají ta písmena?“ „To není žádná záhada, je to prostá latinská zkratka slov Civitas Benedictini. Znamená to místo, nebo sídlo benediktinů.“

Potom ten páter pročítal farní knihy a skutečně objevil důležitý záznam, který začínal slovy: - A.D. 30. maii 1757. Ego, Pater Dicento, hanc notam ... Emauzský páter Jeremiáš si zapsal překlad: *Léta Páně 30. května 1757. Já, páter Dicento, činím tento zápis o tajném uschování všech cenností z příčiny pruského obléhání. To místo budiž hlubokým tajemstvím, které sdělím jenom svému nástupci.* Krátce nato pisatel zemřel a svoje tajemství už nikomu nestačil předat.

Farář uložil knihu na své místo a s klíčkem v ruce se vrátil k oltáři. Poklekl a chvíli rozmýšlel, kam by takové cennosti uschoval on sám. Dobře věděl, že nejde o peníze, ale o zlaté liturgické předměty. Odhrnul ubrus, podíval se dolů a skutečně; na pravé straně uviděl škvíru dvířek a klíčovou díрку. Opatrně vyjímal předměty zabalené v plátně. Byla to zlatá monstrance s vloženou hostií, zlatý pohár na mešní víno a ciborium.¹ Nakonec ještě nahmatal zlaté svícny. S nevšedními pocity všechno znovu zabalil a celý emauzský poklad předal na Hradčanech pražskému arcibiskupovi.

Prusové před Prahou. Reprodukce obrazu Huga Schüllingera, reprodukce z časopisu Obrázkové dějiny národa českého z roku 1893.

¹ Zlatá nádobka s víkem a křížkem, určená k ukládání svcených hostií pro přijímání „těla Páně“ věřícími.